Mokesčiai ir dešimtinė

Mokestis – privalomas įnašas į valstybės pajamas, kurį vyriausybė ima iš darbuotojų pajamų ir verslo pelno arba kuris pridedamas prie kai kurių prekių, paslaugų ir sandorių kainos.

Dešimtinė – 10 % metinių pajamų, anksčiau imta kaip mokestis Bažnyčiai ir dvasininkams išlaikyti.

Penkiaknygė

Ir tebūnie šlovė Aukščiausiajam Dievui, kuris atidavė tavo priešus į tavo rankas! Jis davė jam dešimtinę nuo visko. Pradžios 14:20

Visa žemės dešimtinė, ar tai būtų žemės pasėliai, ar medžių vaisiai, yra Viešpaties; ji yra šventa Viešpačiui. Ir jei kas nori išpirkti ką nors iš savo dešimtinės, jis pridės prie jos penktąją dalį. O dešimtinė nuo galvijų ar avių, ar visko, kas praeina po lazda, dešimtoji dalis bus šventa Viešpačiui. Kunigų 27:30-32

Bet izraelitų dešimtines, kurias jie aukoja kaip auką Viešpačiui, atidaviau levitams paveldėti. Todėl jiems pasakiau: ‘Tarp izraelitų jie neturės paveldėjimo.’ Taip kalbėk levitams ir sakyk jiems: ‘Kai paimsite iš izraelitų dešimtines, kurias daviau jums kaip jūsų paveldą, aukosite Viešpačiui dešimtinę dešimtinės dalį. Taip jūs taip pat aukosite Viešpačiui visas savo dešimtines, kurias gausite iš izraelitų, ir atiduosite jas kaip Viešpaties auką Aaronui kunigui.’ Skaičių 18:24, 26, 28

Ir paimkite duoklę Viešpačiui iš karių, kurie išėjo į mūšį: po vieną sielą iš penkių šimtų, tiek iš žmonių, tiek iš galvijų, tiek iš asilų, tiek iš avių. Skaičių 31:28

Avių duoklė Viešpačiui buvo šeši šimtai šešiasdešimt penki. Jaučių buvo trisdešimt šeši tūkstančiai, iš kurių Viešpačiui skirta duoklė šešiasdešimt dvylika. Asilų buvo trisdešimt tūkstančių penki šimtai, iš kurių Viešpačiui skirta duoklė šešiasdešimt vienas. Žmonių buvo šešiolika tūkstančių, iš kurių Viešpačiui skirta duoklė trisdešimt du asmenys. Mozė padavė duoklę – Viešpačiui skirtą auką – kunigui Eleazarui, kaip Viešpats buvo įsakęs Mozei. Skaičių 31:37-41

Ten atnešite savo deginamąsias aukas, aukas, dešimtines ir rankų atnašas, įžadų aukas, savanoriškas aukas ir savo galvijų bei avių pirmagimius. Ten bus vieta, kurią Viešpats, jūsų Dievas, išsirinks, kad ten būtų jo vardas. Ten atnešite visa, ką jums įsakau: savo deginamąsias aukas, aukas, dešimtines ir rankų atnašas, visus savo išrinktuosius įžadus, kuriuos duosite Viešpačiui. Savo miestuose nevalgysite dešimtinės savo javų, vyno, aliejaus, galvijų ar avių pirmagimių, jokių savo įžadų, kuriuos duosite, savanoriškų aukų ar aukų. Pakartoto Įstatymo 12:6, 11, 17

Tu tikrai atiduosi dešimtinę nuo viso savo pasėlių derliaus, kurį laukas duos metai iš metų. Valgysi Viešpaties, savo Dievo, akivaizdoje toje vietoje, kurią Jis išsirinks savo vardui, dešimtinę nuo savo javų, vyno ir aliejaus, taip pat savo galvijų ir avių pirmagimius, kad išmoktum visada bijoti Viešpaties, savo Dievo. Po trejų metų atneši visą savo derliaus dešimtinę ir sukaupsi ją savo miestuose. Ir levitas (nes jis neturi nei dalies, nei paveldo su tavimi), ir ateivis, ir našlaitis, ir našlė, gyvenantys tavo miestuose, ateis ir valgys iki soties, kad Viešpats, tavo Dievas, laimintų tave visuose tavo rankų darbuose, kuriuos darai. Pakartoto Įstatymo 14:22-23,28-29

Švęsi Viešpačiui, savo Dievui, Savaičių šventę su savanoriška savo rankos auka, kurią duosi Viešpačiui, savo Dievui, kaip Viešpats, tavo Dievas, tave palaimino. Pakartoto Įstatymo 16:10

Kai priartėsi prie miesto, kad jį kariautum, paskelbk jam taiką. Jei jis tau atsakys taikiai ir tau atvers duris, visi jame esantys žmonės bus tavo duoklė ir tau tarnaus. Pakartoto Įstatymo 20:10-11

Kai trečiaisiais metais, dešimtinės metais, būsi atidavęs visas savo derliaus dešimtines ir atidavęs jas levitams, ateiviams, našlaičiams ir našlėms, kad jie valgytų tavo miestuose ir būtų sotūs, Pakartoto Įstatymo 26:12

Istorija

Jie neišvarė Gezeryje gyvenančių kanaaniečių; kanaaniečiai gyvena tarp efraimų iki šios dienos ir mokės duoklę. Jozuės 16:10

Kai izraelitai sustiprėjo, jie privertė kanaaniečius mokėti duoklę, bet visiškai jų neišvarė (Jozuės 17:13).

Izraeliui sustiprėjus, jie privertė kanaaniečius mokėti duoklę, bet visiškai jų neišvarė. Zebulonas neišvarė Kitrono ir Nahalolo gyventojų, bet kanaaniečiai gyveno tarp jų ir tapo duoklės mokėtojais. Naftalis neišvarė Bet Šemešo ir Betanato gyventojų, bet gyveno tarp kanaaniečių, to krašto gyventojų. Tačiau Bet Šemešo ir Betanato gyventojai tapo jiems duoklės mokėtojais. Amoritai gyveno Hereso kalne, Ajalone ir Šaalbime, tačiau Juozapo namų ranka nugalėjo, ir jie tapo duoklės mokėtojais. Teisėjų 1:28, 30, 33, 35

Adoramas buvo duoklės viršininkas, o Ahiludo sūnus Juozapatas buvo metraštininkas. 2 Samuelio 10:24

Ahišaras buvo namų viršininkas, o Abdos sūnus Adoniramas – duoklės viršininkas. (1 Karalių 4:6)

Jų vaikams, kurie liko po jų krašte, kurių izraelitai negalėjo visiškai sunaikinti, Saliamonas uždėjo duoklę kaip tarnybą iki šios dienos. 1 Karalių 9:21

Tada karalius Roboamas pasiuntė Adoramą, kuris buvo duoklės prižiūrėtojas, ir visas Izraelis užmušė jį akmenimis, taip kad jis mirė. Todėl karalius Roboamas skubiai įsėdo į jo vežimą ir bėgo į Jeruzalę. 1 Karalių 12:18

Faraonas Nekojas jį įkalino Ribloje, Hamato krašte, kad nekaralintų Jeruzalėje, ir uždėjo kraštui duoklę – šimtą talentų sidabro ir vieną talentą aukso. 2 Karalių 23:33

Jehojakimas atidavė faraonui sidabrą ir auksą, bet apmokestino kraštą, kad galėtų duoti pinigus pagal faraono įsakymą. Jis išieškojo sidabrą ir auksą iš krašto žmonių, iš kiekvieno pagal jo mokestį, kad atiduotų faraonui Necho. 2 Karalių 23:35

Visus hetitų, amoritų, perizitų, hivitų ir jebusiečių, kurie nebuvo kilę iš Izraelio, bet buvo išlikę po jų krašte, kurių izraelitai nesunaikino, Saliamonas privertė mokėti duoklę iki šios dienos. 2 Metraščių 8:7-8

Karalius Roboamas pasiuntė duoklės prižiūrėtoją Hadoramą, ir izraelitai užmušė jį akmenimis, taip kad jis mirė. Bet karalius Roboamas skubiai įsėdo į vežimą ir pabėgo į Jeruzalę. 2 Metraščių 10:18

Viešpaties baimė apėmė visas aplink Judą esančių kraštų karalystes taip, kad jos nekariavo su Juozapatu. Kai kurie filistinai atnešė Juozapatui dovanų ir sidabro duoklės, o arabai jam atnešė avių – septynis tūkstančius septynis šimtus avinų ir septynis tūkstančius septynis šimtus ožių. Juozapatas labai išaugo ir statė Jude pilis bei sandėlių miestus. 2 Metraščių 17:10-12

Kai tik įsakymas pasklido, izraelitai atnešė gausiai pirmienų javų, vyno, aliejaus, medaus ir visų lauko derliaus; ir jie gausios dešimtinės nuo visko atnešė. Izraelitai ir Judo vaikai, gyvenantys Judo miestuose, taip pat atnešė dešimtinę nuo galvijų ir avių, ir dešimtinę nuo šventų dalykų, kurie buvo pašvęsti Viešpačiui, jų Dievui, ir sudėjo jas krūvomis. Jie ištikimai atnešė aukas, dešimtines ir pašvęstąsias dovanas. Jiems vadovavo levitas Kononijas, o jo brolis Šimis – antrasis. 2 Metraščių 31:5-6,12

Štai laiško, kurį jie jam, karaliui Artakserksui, nuorašas: „Tavo tarnai, vyrai šiapus upės, ir tokiu metu. Tebūnie karaliui žinoma, kad žydai, kurie atvyko iš tavęs pas mus, atvyko į Jeruzalę, atstato maištingą ir piktą miestą, atstatė jo sienas ir sutvirtino pamatus. Tebūnie karaliui žinoma, kad jei šis miestas bus atstatytas ir sienos atstatytos, jie nemokės mokesčių, duoklės ir muito, ir taip pakenksi karalių pajamoms.“ Ezros 4:11-13

Laiškas, kurį mums siuntėte, buvo aiškiai perskaitytas man akivaizdoje. Aš įsakiau ir atlikau paiešką, ir paaiškėjo, kad šis miestas nuo senų laikų sukilo prieš karalius, jame kilo maištas ir maištas. Jeruzalėje buvo galingų karalių, kurie valdė visas šalis anapus upės; jiems buvo mokama rinkliava, duoklė ir muitas. Įsakykite dabar, kad šie vyrai nustotų dirbti ir kad šis miestas nebūtų atstatytas, kol neduosiu kito įsakymo iš manęs. Ezros 4:18-21

Be to, aš įsakau, ką turite daryti su šių žydų seniūnais dėl šių Dievo namų statybos: kad iš karaliaus turto, būtent iš duoklės anapus Upės, šiems vyrams būtų nedelsiant perduotos išlaidos, kad jiems nebūtų trukdoma.“ Ezros 6:8

Taip pat pranešame jums, kad nebus leidžiama imti mokesčių, mokesčių ar muitų iš kunigų, levitų, giedotojų, vartininkų, šventyklos tarnų ar kitų Dievo namų tarnų. Ezros 7:24

Taip pat buvo tokių, kurie sakė: „Mes pasiskolinome pinigų karaliaus duoklei, ir tai darome už savo žemes ir vynuogynus.“ Nehemijo 5:4

Ir kad mes atneštume pirmienas savo tešlos, aukas ir visų medžių vaisius, vyną ir aliejų kunigams į mūsų Dievo namų kambarius; o dešimtines nuo savo žemės – levitams, kad tie patys levitai turėtų dešimtines visuose mūsų dirbamos žemės miestuose. Ir kunigas, Aarono sūnus, bus su levitais, kai levitai ims dešimtines; ir levitai atneš dešimtinę nuo dešimtinių į mūsų Dievo namų kambarius, į iždą. Nehemijo 10:37-38

Tuo metu buvo paskirti prižiūrėti sandėlius, skirtus lobiams, atnašoms, pirmiesiems vaisiams ir dešimtinėms laikyti, kad surinktų į juos iš miestų laukų kunigams ir levitams skirtas įstatymo dalis. Judas džiaugėsi tarnaujančiais kunigais ir levitais. Nehemijo 12:44

Jis jam buvo paruošęs didelį kambarį, kuriame anksčiau būdavo dedamos javų atnašos, smilkalai, indai, dešimtinės javų, naujo vyno ir aliejaus, kurie buvo įsakyti atiduoti levitams, giedotojams ir vartininkams, taip pat kunigų atnašos. Tada visas Judas atnešė dešimtinę javų, naujo vyno ir aliejaus į iždą. Nehemijo 13:5,12

Karalius Ahasveras uždėjo duoklę žemei ir jūros saloms. Esteros 10:1

Pranašai

Tada jo vietoje iškils mokesčių rinkėjas karalystės šlovėje, bet po kelių dienų jis bus sunaikintas ne pyktyje ir ne mūšyje. Danieliaus 11:20

Eikite į Betelį ir nusidėkite! Gilgale dauginkitės nusižengimų! Kiekvieną rytą atnašaukite savo aukas ir dešimtines kas trejus metus. Aukokite padėkos auką su raugu, paskelbkite ir paskelbkite laisvos atnašos aukas. Juk tai jums patinka, Izraelio vaikai, – sako Viešpats Dievas. Amoso 4:4-5

Ar žmogus gali apiplėšti Dievą? O jūs mane apiplėšėte. Bet jūs sakote: „Kuo mes tave apiplėšėme? Dešimtinėmis ir atnašomis. Jūs esate prakeikti prakeikimu, nes mane apiplėšėte, visa ši tauta. Atneškite visas dešimtines į sandėlius, kad mano namuose būtų maisto, ir tuo mane išbandykite, – sako kareivijų Viešpats, – ar neatversiu jums dangaus langų ir neišpilsiu jums palaiminimo, kad nebūtų pakankamai vietos jam sutalpinti? Aš sudrausiu dėl jūsų ėdiką, ir jis nesunaikins jūsų žemės derliaus, ir jūsų vynmedis nenumes vaisių, kol dar neatėjo laikas lauke, – sako kareivijų Viešpats. Ir visos tautos vadins jus palaimintais, nes jūs būsite džiugi šalis, – sako kareivijų Viešpats.“ Malachijo 3:8-12

Evangelijos

Atvykus į Kafarnaumą, prie Petro priėjo mokesčių rinkėjai ir paklausė: „Ar jūsų Mokytojas nemoka mokesčių?“ Šis atsakė: „Taip.“ Jam įėjus į namus, Jėzus jį sustabdė, sakydamas: „ Ką manai, Simonai? Iš ko žemės karaliai ima muitą ar mokestį? Iš savo vaikų ar iš svetimųjų?“ Petras jam atsakė: „Iš svetimųjų.“ Jėzus jam tarė: „ Vadinasi, vaikai laisvi. Bet kad jų nepapiktintume, nueik prie ežero, užmesk meškerę ir paimk pirmąją užkibusią žuvį. Atvėręs jo nasrus, rasi pinigų. Imk juos ir atiduok jiems už mane ir save.“ Mato 17:24-27

Tada fariziejai nuėjo ir tarėsi, kaip jį pagauti kalboje. Jie pasiuntė pas jį savo mokinius su erodininkais, kurie tarė: „Mokytojau, mes žinome, kad tu esi tiesakalbis ir mokai Dievo kelio tiesoje. Tu niekam nerūpi, nes tu neatsižvelgi į žmonių asmenis. Tad pasakyk mums, ką manai? Ar galima mokėti ciesoriui mokesčius, ar ne?“ Bet Jėzus, supratęs jų klastą, tarė: „ Kam mane gundote, veidmainiai? Parodykite man mokesčių pinigus.“ Jie atnešė jam denarą. Jis jiems paklausė: „ Kieno šis atvaizdas ir užrašas?“ Jie atsakė: „Ciesoriaus.“ Tada jis jiems tarė: „ Atiduokite tad, kas ciesoriaus, ciesoriui, o kas Dievo – Dievui.“ Mato 22:15-21

Vargas jums, veidmainiai Rašto aiškintojai ir fariziejai! Jūs duodate dešimtinę nuo mėtų, anyžių ir kmynų, o pamirštate, kas svarbiausia Įstatyme: teisingumą, gailestingumą ir tikėjimą. Tai jūs turėjote daryti ir neapleisti vieno. Mato 23:23

Atėję jie tarė Jam: „Mokytojau, mes žinome, kad Tu esi tiesakalbis ir niekuo nesirūpini, nes Tu neatsižvelgi į žmonių asmenis, bet mokai Dievo kelio tiesoje. Ar leistina mokėti Cezariui mokesčius, ar ne? Ar duoti, ar ne?“ Bet Jis, suprasdamas jų veidmainystę, tarė jiems: „ Kam mane gundote? Atneškite man denarą, kad pažiūrėčiau.“ Ir jie atnešė. O Jis jiems tarė: „ Kieno šis atvaizdas ir užrašas?“ Jie atsakė jam: „Cezario.“ Jėzus jiems atsakė: „ Atiduokite Cezariui, kas Cezario, o Dievui, kas Dievo.“ Jie stebėjosi Juo. Morkaus 12:14-17

Jėzus atsisėdo priešais iždinę ir stebėjo, kaip žmonės meta pinigus į iždinę. Daugelis turtingųjų metė daug. Atėjo viena beturtė našlė ir įmetė du skatikus – skatiką. Jis pasišaukė savo mokinius ir tarė

jiems: „ Iš tiesų sakau jums: ši beturtė našlė įmetė daugiau už visus, kurie metė į iždinę. Visi metė iš savo pertekliaus, o ji iš savo nepritekliaus įmetė visa, ką turėjo – visą savo pragyvenimą.“ Morkaus 12:41-44

Tomis dienomis išėjo ciesoriaus Augusto įsakymas surašyti visą pasaulį. (Šis surašymas pirmą kartą buvo atliktas, kai Kirenijus buvo Sirijos valdytojas.) Ir visi ėjo surašyti, kiekvienas į savo miestą. Taip pat ir Juozapas ėjo iš Galilėjos, iš Nazareto miesto, į Judėją, į Dovydo miestą, vadinamą Betliejumi, (nes jis buvo iš Dovydo namų ir giminės), kad būtų surašytas kartu su savo sužadėtine Marija, kuri laukėsi kūdikio. (Luko 2:1-5)

Vargas jums, fariziejai! Jūs duodate dešimtinę nuo mėtų, rūtų ir visokių žolelių, o apleidžiate teisingumą ir Dievo meilę. Tai jūs turėjote daryti ir ano neapleisti. Lk 11, 42

Du vyrai įėjo į šventyklą melstis: vienas – fariziejus, o kitas – muitininkas. Fariziejus stovėjo ir taip sau meldėsi: „Dieve, dėkoju Tau, kad nesu toks, kaip kiti žmonės – plėšikai, sukčiai, svetimautojai – arba kaip šis muitininkas. Aš pasninkauju du kartus per savaitę, atiduodu dešimtinę iš visko, ką turiu.“ Muitininkas, atokiai stovėdamas, nedrįso nė akių pakelti į dangų, tik mušėsi per krūtinę, sakydamas: „Dieve, būk gailestingas man nusidėjėliui!“ Lk 18, 10–13

Jie paklausė Jį, sakydami: „Mokytojau, mes žinome, kad Tu teisingai kalbi ir mokai, neatsižvelgdamas į asmenis, bet mokai Dievo kelio. Ar mums leistina mokėti Cezariui mokesčius, ar ne?“ Suprasdamas jų gudrumą, Jis tarė: „ Kam mane gundote? Parodykite man skatiką. Kieno atvaizdas ir užrašas jame?“ Jie atsakė: „Cezario.“ Jis jiems tarė: „ Atiduokite tad, kas Cezario, Cezariui, o kas Dievo – Dievui.“ Lk 20, 21–25

Pažvelgęs aukštyn, jis pamatė turtuolius, metančius savo dovanas į iždinę. Taip pat jis pamatė ir vieną beturtę našlę, metančią ten du skatikus. Ir tarė: „ Iš tiesų sakau jums: ši beturtė našlė įmetė daugiau už visus. Juk anie visi aukojo iš savo pertekliaus, o ji iš savo skurdo įmetė visą savo pragyvenimą.“ Lk 21, 1–4

Ir visas jų būrys pakilo ir nuvedė jį pas Pilotą. Ir jie pradėjo jį kaltinti, sakydami: „Mes radome šitą, kuris kiršina tautą ir draudžia mokėti ciesoriui mokesčius, tvirtindamas, kad jis pats yra Kristus ir karalius.“ Pilotas paklausė jį: „Ar tu esi žydų karalius?“ Jis atsakė: „ Taip yra, kaip sakai.“ Tada Pilotas tarė aukštiesiems kunigams ir miniai: „Aš nerandu šiame žmoguje jokios kaltės.“ Lk 23, 1-4

Po to, gyventojų surašymo dienomis, iškilo Judas iš Galilėjos ir patraukė daug žmonių paskui save. Jis pats žuvo, ir visi, kurie jam pakluso, buvo išsklaidyti (Apd 5, 37).

Laiškai

Todėl mokėkite ir mokesčius, nes jie yra Dievo tarnai, nuolat tuo užsiimantys. Todėl atiduokite visiems, kas priklauso: kam mokestis, duoklę; kam muitą – muitą; kam baimę – baimę; kam pagarbą – pagarbą. Romiečiams 13:6-7

Ir iš tiesų tie, kurie yra iš Levio sūnų, gaunantys kunigystės pareigas, turi įsakymą pagal įstatymą imti dešimtines iš žmonių, tai yra iš savo brolių, nors jie ir kilę iš Abraomo strėnų. Bet tas, kurio kilmė nėra laikoma jų, gavo dešimtines iš Abraomo ir palaimino tą, kuris turėjo pažadus. Ir be jokios abejonės mažesnis yra laiminamas geresniojo. Ir čia dešimtines gauna mirštantys žmonės, o ten jas

gauna tas, apie kurį liudijama, kad jis gyvas. Ir, kaip galiu pasakyti, ir Levis, kuris ima dešimtines, davė dešimtines per Abraomą. Hebrajams 7:5-9

Apokrifas

Žmonės paėmė Joachazą, Jozijo sūnų, ir paskelbė jį karaliumi vietoj jo tėvo Jozijo, kai jam buvo dvidešimt treji metai. Jis karaliavo Judėjoje ir Jeruzalėje tris mėnesius, o tada Egipto karalius pašalino jį iš karaliavimo Jeruzalėje. Ir jis įvedė mokestį kraštui – šimtą talentų sidabro ir vieną talentą aukso. 1 Ezdro 1:34-36

Mūsų valdovui karaliui Artekserksui, tavo tarnams, pasakotojui Ratumui, raštininkui Semelijui ir likusiai jų tarybos daliai, taip pat teisėjams Celosirijoje ir Fenikijoje. „Tebūnie žinoma valdovui karaliui, kad žydai, kurie atvyko iš tavęs pas mus į Jeruzalę, tą maištingą ir nedorą miestą, atstato turgavietes, atstato jos sienas ir padeda šventyklos pamatus.“ 1 Ezdro 2:17-19

Taip pat ir tie, kurie nėra kareiviai ir nekariauja, bet užsiima žemdirbyste, kai nuima pasėtą derlių, atneša jį karaliui ir verčia vienas kitą mokėti jam duoklę. (1 Ezdro 4:6)

Be to, jis parašė visiems žydams, kurie išvyko iš jo karalystės į žydiją, dėl jų laisvės, kad joks pareigūnas, joks valdovas, joks pavaduotojas ar iždininkas negali jėga įeiti pro jų duris; ir kad visa jų valdoma šalis bus laisva be duoklės; ir kad edomitai turės perduoti žydų kaimus, kuriuos tuo metu valdė; taip, kad kasmet bus duodama dvidešimt talentų šventyklos statybai, kol ji bus pastatyta; ir dar dešimt talentų kasmet, kad kasdien būtų laikomos deginamosios aukos ant aukuro, kaip buvo įsakyta aukoti septyniolika; ir kad visi, kurie išvyko iš Babilono statyti miesto, turės laisvę, taip pat jie ir jų palikuonys, ir visi kunigai, kurie išvyko. 1 Ezdro 4:49-53

Ir tenykščiai vyrai buvo linkę maištauti ir kariauti, o Jeruzalėje buvo galingi ir nuožmūs karaliai, kurie karaliavo ir rinko duoklę Celosirijoje ir Fenikijoje. 1 Ezdro 2:27

Taip pat įsakiau jį visiškai atstatyti ir stropiai rūpintis žydų tremtiniais, kol bus baigti Viešpaties namai. Iš Celosirijos ir Fenikijos duoklės šiems vyrams bus kruopščiai duota dalis Viešpaties aukoms, tai yra valdytojui Zorobabeliui, už jaučius, avinus ir ėriukus. Taip pat grūdų, druskos, vyno ir aliejaus, ir tai nuolat kiekvienais metais be jokių papildomų klausimų, kaip Jeruzalės kunigai nurodys kasdien išleisti. Kad būtų aukojamos aukos Aukščiausiajam Dievui už karalių ir jo vaikus, ir kad jie melstųsi už savo gyvybes. 1 Ezdro 6:28-31

Taip pat įsakau jums nereikalauti jokio mokesčio ar jokio kito krūvio iš kunigų, levitų, šventųjų giedotojų, vartininkų, šventyklos tarnų ar bet ko, kas atlieka darbus šioje šventykloje, ir kad joks žmogus neturėtų teisės jiems ką nors užkrauti.“ 1 Ezdro 8:22

Visose savo dovanose rodyk linksmą veidą ir su džiaugsmu pašvęsk savo dešimtinę. (Koh 35, 9)

Jis surinko galingą kariuomenę ir valdė šalis, tautas ir karalius, kurie tapo jo duoklininkais. (1 Makabiejų 1:4)

Praėjus dvejiems metams, karalius pasiuntė savo vyriausiąjį duoklės rinkėją į Judo miestus. Šis atvyko į Jeruzalę su didele minia ir kalbėjo jiems taikius žodžius, bet visa tai buvo apgaulė. Kai jie

juo patikėjo, jis staiga puolė miestą, smarkiai jį sutriuškino ir sunaikino daug Izraelio žmonių. (1 Makabiejų 1:29-30)

Vis dėlto, pamatęs, kad jo iždуose nebeliko pinigų ir šalyje sumažėjo duoklės dėl nesantaikos ir maro, kurį jis sukėlė krašte panaikindamas senus įstatymus, jis baiminosi, kad nebegalės pakelti naštos ir nebegalės taip dosniai dalinti dovanų, kaip anksčiau, nes jis buvo turtingesnis už karalius, kurie buvo prieš jį. Todėl, labai sumišęs, jis nusprendė vykti į Persiją, ten surinkti duokles iš šalių ir daug pinigų. 1 Makabiejų 3:29-31

Jie atnešė ir kunigų drabužius, pirmienas ir dešimtines, taip pat sužadino nazarėnus, kurie buvo atlikę savo dienas (1 Makabiejų 3:49).

Ir kad jie buvo labai narsūs vyrai. Jam taip pat buvo papasakota apie jų karus ir kilnius žygius, kuriuos jie buvo atlikę tarp galatų, ir kaip jie juos nugalėjo ir apmokestino duokle; ir kad savo politika bei kantrybe jie užkariavo visą vietovę, nors ji buvo labai toli nuo jų; ir karalius, kurie atėjo prieš juos iš tolimiausio žemės pakraščio, kol juos sutriuškino ir smarkiai sunaikino, taip kad likusieji jiems kasmet mokėjo duoklę; ir kaip jie jį paėmė gyvą ir susitarė, kad jis ir tie, kurie karaliaus po jo, mokės didelę duoklę ir duos įkaitus, ir kaip buvo sutarta, 1 Makabiejų 8:2,4,7

Ir dabar aš jus išlaisvinu, ir dėl jūsų atleidžiu visus žydus nuo duoklės, druskos muito ir karūnos mokesčių. Ir nuo to, ką man priklauso gauti už trečią dalį, arba sėklą, ir pusę medžių vaisių, aš tai atleidžiu nuo šios dienos, kad jie nebūtų paimti iš Judėjos žemės, nei iš trijų vyriausybių, kurios prie jos pridėtos iš Samarijos ir Galilėjos šalies, nuo šios dienos ir per amžius. Tegul Jeruzalė taip pat bus šventa ir laisva su savo sienomis, tiek nuo dešimtųjų dalių, tiek nuo duoklės. 1 Makabiejų 10:29-31

Be to, aš laisvai paleidžiu visus žydus, kurie buvo išvežti belaisviai iš Judėjos žemės į bet kurią mano karalystės dalį, ir noriu, kad visi mano pareigūnai sumokėtų duoklę, net ir už savo galvijus.“ 1 Makabiejų 10:33

Tada Jehonatanas paprašė karaliaus atleisti Judėją nuo duoklės, taip pat ir tris vyskupius bei Samarijos kraštą, ir pažadėjo jam tris šimtus talentų (1 Makabiejų 11:28).

O dėl kitų mums priklausančių dalykų, tokių kaip dešimtinės ir muitinės, taip pat druskos duobės ir karūnos mokesčiai, kurie mums priklauso, – mes jiems atleidžiame, kad palengvintume jų naštą.“ 1 Makabiejų 11:35

„Už bet kokią iki šios dienos padarytą klaidą ar nusižengimą atleidžiame, taip pat ir karūnos mokestį, kurį esate mums skolingi. O jei Jeruzalėje buvo mokama kita duoklė, ji daugiau nebus mokama.“ 1 Makabiejų 13:39

Taigi dabar atiduokite miestus, kuriuos užėmėte, ir vietovių, kurias užvaldėte už Judėjos ribų, duokles. Arba duokite man už juos penkis šimtus talentų sidabro, o už padarytą žalą ir miestų duokles – kitus penkis šimtus talentų. Jei ne, mes ateisime ir kovosime prieš jus.“ 1 Makabiejų 15:30-31

Taigi Nikanoras įsipareigojo iš žydų belaisvių uždirbti tiek pinigų, kad padengtų dviejų tūkstančių talentų duoklę, kurią karalius turėjo sumokėti romėnams (2 Makabiejų 8:10).

Taigi tas, kuris ėmėsi atlyginti romėnams duoklę per belaisvius Jeruzalėje, plačiai skelbė, kad žydai turi Dievą, kuris kovoja už juos, ir todėl jiems negali būti pakenkta, nes jie laikosi Jo duotų įstatymų (2 Makabiejų 8:36).

Jašeris

Kedorlaomeras, Elamo karalius, atsitraukė nuo Hamo vaikų šeimų, kariavo su jais ir juos pavergė. Jis nužygiavo į penkis lygumos miestus, kariavo su jais ir juos pavergė, ir jie buvo jo rankose. Jie tarnavo jam dvylika metų ir mokėjo jam metinį mokestį. (Jasher 11:10-11)

Penktaisiais Abramo gyvenimo Kanaano šalyje metais Sodomos ir Gomoros gyventojai bei visi lygumos miestai sukilo prieš Elamo karaliaus Kedorlaomerį, nes visi lygumos miestų karaliai dvylika metų tarnavo Kedorlaomeriui ir mokėjo jam metinį mokestį. Tryliktaisiais metais jie sukilo prieš jį. Jašero 13:11

Žinome, kad karaliai yra įpratę kasmet imti mokestį iš gyvųjų, bet tu ne tik tai darai, bet ir iš mirusiųjų reikalauji mokesčio diena iš dienos. Karalius atsakė ir tarė Rikajonui: „Tavo vardas nebebus vadinamas Rikajonu, bet tavo vardas bus faraonas, nes tu reikalavai mokestį iš mirusiųjų. Ir jis pavadino jį faraonu.“ Faraonas Rikajonas gudriai uzurpavo Egipto valdžią ir išreikalavo mokestį iš visų Egipto gyventojų. Jasher 14:19,27,31

Abramas ir visi, kurie jam priklausė, pakilo iš Micraimo upelio ir atvyko į Egiptą. Vos įžengę pro miesto vartus, sargybiniai atsistojo prieš juos ir tarė: „Atiduokite karaliui dešimtinę iš to, ką turite, ir tada galėsite įeiti į miestą.“ Abramas ir tie, kurie buvo su juo, taip ir padarė. Abramas su žmonėmis, kurie buvo su juo, atvyko į Egiptą. Atvykę jie atnešė skrynią, kurioje buvo pasislėpusi Saraja, ir egiptiečiai pamatė skrynią. Karaliaus tarnai priėjo prie Abramo, sakydami: „Ką tu čia turi šioje skrynioje, ko mes nematėme? Dabar atidaryk skrynią ir atiduok karaliui dešimtinę iš viso, kas joje yra.“ Jasher 15:8-10

Ir Jokūbo sūnūs prisiekė jiems, kad nesikiš į jų reikalus, ir visi kanaaniečių karaliai taip pat prisiekė jiems, ir Jokūbo sūnūs nuo tos dienos pavertė juos duoklės mokėtojais. Jasher 40:48

Visas Egiptas buvo Juozapo globoje, ir Juozapas kariavo su visais aplinkiniais priešais, ir juos pavergė; taip pat visą kraštą ir visus filistinus iki Kanaano sienų Juozapas pavergė, ir jie visi buvo jo valdžioje, ir jie mokėjo Juozapui metinį mokestį. Ir visos filistinų šalys, Kanaanas, Sidonas ir anapus Jordano nešė Juozapui duokles per visas jo dienas, ir visa šalis buvo Juozapo rankose, ir jie nešė jam metinį mokestį, kaip buvo nustatyta, nes Juozapas kovojo su visais aplinkiniais priešais ir juos pavergė, ir visa šalis buvo Juozapo rankose, ir Juozapas tvirtai sėdėjo savo soste Egipte. Jasher 58:8,12

Aštuoniasdešimt ketvirtaisiais metais, tai yra penkiasdešimtaisiais Bedado sūnaus Hadado, Edomo karaliaus, valdymo metais, Hadadas surinko visus Ezavo vaikus ir paruošė visą savo kariuomenę, apie keturis šimtus tūkstančių vyrų, ir nukreipė savo kelią į Moabo kraštą, ir išėjo kovoti su Moabu ir padaryti juos duokle sau. Kai visi Midjano vaikai žuvo mūšyje ir Moabo vaikai pabėgo, Hadadas tuo metu pavertė visą Moabą savo duokle, ir jie tapo jo žinioje. Jie mokėjo metinį mokestį, kaip buvo įsakyta. Tada Hadadas grįžo į savo kraštą. (Jasher 62:6,13)

Taigi Kikianas išėjo pas Aramiją ir rytų vaikus, ir kovojo su jais, ir juos sumušė, ir jie visi krito sužeisti Kikiano ir jo žmonių akivaizdoje. Jis paėmė daugelį jų į nelaisvę ir, kaip anksčiau, pavergė

juos, ir apsistojo jų žemėje, kad, kaip įprasta, imtų iš jų duoklę. Ir Kikianas kovojo su Aramu ir rytų vaikais, ir juos pavergė kaip anksčiau, ir jie mokėjo jam savo įprastą duoklę, ir jis grįžo į savo žemę. Jašer 72:4-5,11

Visi rytų gyventojai atsitraukė, tad Mozė ir Kūšo vaikai sekė paskui juos, palaužė juos ir uždėjo jiems mokestį, kaip buvo įprasta. Aramas taip pat buvo Mozės ir Kūšo žmonių palaužtas ir sumokėjo savo įprastą mokestį. Jašero 73:43,46

Abianas paskyrė pareigūnus Edome, ir visi Edomo vaikai tapo Abiano pavaldiniais ir duoklininkais. Abianas grįžo į savo žemę – Kitimus. Savo valdymo metu jis surinko armiją ir išėjo kovoti su Britanijos ir Kernanijos gyventojais, Javano sūnaus Eliziejaus vaikais, ir nugalėjo juos bei pavertė duoklininkais. (Jasher 90:10,29)

Jubiliejai

Jokūbas atsikėlė anksti rytą, keturioliktą šio mėnesio dieną, ir davė dešimtinę nuo visko, kas atėjo su juo: nuo vyrų ir galvijų, nuo aukso ir visų indų bei drabužių. Jubiliejaus 32:2

Ir jis paaukojo dešimtinę nuo visų švarių gyvulių ir paaukojo deginamąją auką, bet nešvarius gyvulius jis atidavė savo sūnui Leviui, o visas vyrų sielas atidavė jam. Ir Levis atliko kunigo pareigas Betelyje savo tėvo Jokūbo akivaizdoje, pirmenybę teikdamas dešimčiai savo brolių, ir jis ten buvo kunigas, ir Jokūbas davė savo įžadą: taip jis vėl paaukojo dešimtinę nuo dešimtinės Viešpačiui ir ją pašventino, ir ji tapo šventa Jam. Ir dėl šios priežasties dangiškose lentelėse yra įsakyta kaip įstatymas, kad dešimtinė vėl būtų valgoma Viešpaties akivaizdoje metai iš metų toje vietoje, kur ji pasirinkta, kad Jo vardas gyventų, ir šiam įstatymui nėra dienų ribos per amžius. Šis potvarkis parašytas, kad jis būtų vykdomas metai iš metų valgant antrąją dešimtinę Viešpaties akivaizdoje toje vietoje, kur ji buvo pasirinkta, ir nieko iš jos neliks nuo šių metų iki kitų metų. Jubiliejaus 32:8-11

Visos dešimtinės nuo jaučių ir avių bus šventos Viešpačiui ir priklausys Jo kunigams, kuriuos jie valgys Jo akivaizdoje metai iš metų, nes taip nustatyta ir išraižyta apie dešimtinę dangaus lentelėse. Jubiliejaus 32:15

Jis nugalėjo juos ir uždėjo jiems duoklę, kad jie mokėtų jam duoklę – penkis savo krašto vaisius – ir įtvirtino Robelį bei Tamnataresą. Jubiliejaus 34:8

Ir Jokūbas pasiuntė žinią savo sūnums, kad jie sudarytų taiką, ir jie sudarė su jais taiką, ir uždėjo ant jų vergijos jungą, kad jie mokėtų duoklę Jokūbui ir jo sūnums visada. Jie mokėjo duoklę Jokūbui iki tos dienos, kai jis nužengė į Egiptą (Jubiliejaus 38:12-13).

Pamestos Biblijos knygos

Ir atsitiko, kad imperatorius Augustas išleido įsaką surašyti visus žydus iš Judėjos Betliejaus. Juozapas tarė: „Aš pasirūpinsiu, kad mano vaikai būtų surašyti, bet ką man daryti su šia jauna moterimi? Man gėda leisti ją suskaičiuoti kaip savo žmoną; ir jei aš ją suskaičiuosiu kaip savo dukterį, visas Izraelis žinos, kad ji ne mano duktė. Kai ateis Viešpaties paskyrimo metas, tegul jis daro, kaip jam patinka.“ Jis apbalnojo asilą ir užsodino ją ant jo, o Juozapas ir Simonas sekė paskui ją ir atvyko į Betliejų, už trijų mylių. Protevangelion 12:1-5

Trys šimtai devintaisiais Aleksandro eros metais Augustas išleido įsaką, kad visi asmenys turėtų vykti ir būti surašyti savo šalyje. Juozapas tad atsikėlė ir su savo sužadėtine Marija nuvyko į Jeruzalę, o paskui į Betliejų, kad jis ir jo šeima būtų surašyti jo tėvų mieste. Pirmoji Jėzaus Kristaus kūdikystės evangelija 1:4-5

Pamirštos Edeno knygos

Tuo metu, kai mūsų tėvai džiaugėsi didele taika dėl deramo Įstatymo laikymosi ir buvo laimingi, todėl Azijos karalius Seleukas Nikanoras patvirtino šventyklos apeigų mokestį ir pripažino mūsų santvarką, kaip tik tuo metu kai kurie vyrai, smerkdami visuotinę santarvę, įtraukė mus į daugybę ir įvairių nelaimių. (4 Makabiejų 2:10)

„Aš trokštu pastatyti pilį tarp dangaus ir žemės, ir noriu, kad atsiųstum man iš savęs išmintingą, sumanų vyrą, kuris ją pastatytų ir atsakytų į visus mano klausimus, kad trejus metus gaučiau Asirijos mokesčius ir muitus.“ Ahikaro istorija 4:2

Jie mus provokavo ir nugalėjo, ir daugelis mūsų šalies žmonių pabėgo į Egiptą, bijodami mokesčių, kuriuos Egipto karalius atsiuntė iš mūsų išreikalauti. Tada jis tarė karaliui: „Nesurūstuok, mano valdove! Aš vyksiu į Egiptą ir grąžinsiu atsakymus faraonui, parodysiu jam šį laišką, atsakysiu jam apie mokesčius ir sugrąžinsiu visus pabėgusius; ir sugėdinsiu tavo priešus su Aukščiausiojo Dievo pagalba ir dėl tavo karalystės laimės.“ Ahikaro istorija 5:5,7

Bet, mano valdove karaliau, ką tu ten pasakei apie Egipto mokesčius trejiems metams, juk karalystės stabilumas yra griežtas teisingumas, ir jei tu laimėsi, o mano ranka nesugebės tau atsakyti, tai mano valdovas karalius atsiųs tau mokesčius, kuriuos paminėjai.“ Ahikaro istorija 5:24

Kai faraonas pamatė, kad Haiqaras jį nugalėjo ir grąžino jam savo atsakymus, jis tuojau pat susijaudino ir įsakė jiems surinkti jam trejų metų mokesčius ir atnešti juos Haiqarui. Tada karalius pradėjo klausinėti jo, kaip jam sekėsi su faraonu nuo pirmojo atvykimo iki išvykimo, kaip jis atsakė į visus jo klausimus ir kaip jis gavo iš jo mokesčius, drabužių komplektus ir dovanas. Karalius Sanheribas labai apsidžiaugė ir tarė Haiqarui: „Imk, kiek nori iš šios duoklės, nes visa tai tavo rankose.“ Ahikaro istorija 6:36,46-47

Ir mes jiems nepadarėme jokios žalos, ir jie tapo mūsų duokle, o mes jiems sugrąžinome jų grobį. (Judo Testamentas 1:49)

Tada jie prašė mūsų taikos sąlygų; ir, pasitarę su mūsų tėvu, mes juos priėmėme kaip duoklę. Jie davė mums penkis šimtus korų kviečių, penkis šimtus batų aliejaus, penkis šimtus statinių vyno iki bado, kai nuvykome į Egiptą. (Judo Testamentas 2:8-9)